

linger, som have ført til Lovene. Hvis man undersøger disse Forhold, vil man komme til, at man med 16,000 mener, at der omkring bør en Kredsens Størrelse bevæge sig, og saa kan det ikke nytte, at man siger, som det ærede Medlem fra Møen, at under Forhandlingerne er man i en Række af Aar mere og mere kommen bort derfra. Hvis det er Praksis, vil jeg sige, at det er en meget slet Praksis. — Der er et andet Punkt, hvor det ogsaa forekommer mig, at det ærede Medlem fra Møen begynder at blive Lovlig praktisk. Han havde ikke noget imod Grundlovsændringer, men, sagde han, denne Grundlovsændring burde omfatte flere Ting, og blandt andet burde den efter hans Opfattelse gaa ud paa at grundlovsfæste de Resultater, man naaede til i afvigte Foraar. Det saa næsten ud, som om det ærede Medlem i vore Ønster, f. Eks. i mine Ønster om at naa til en Grundlovsændring med Hensyn til Valgkredsordningen, indbefattede Ønftet om at se det ærede Medlems Forlig grundlovsfæstet. Det er dog for praktisk igen, saa let kan han ikke tilegne sig os, at han skulde tro, at fordi vi ønskede en Grundlovsændring med Hensyn til Valgkredsordningen, skulde deri ligge, at vi ogsaa ønskede en Grundlovsændring i den Retning, som det ærede Medlem sætter Pris paa, nemlig en Grundlovsændring, som vil fæstne hans „Resultat“ fra i Foraaret. Der er det ærede Medlem for bjærgsom, om jeg saa maa sige, over for os, der sætte Pris paa en Grundlovsændring til Fastsættelse af Valgkredsordningen. Naar jeg, som det ærede Medlem udtrykte sig, har søgt en praktisk Udvej, er det, fordi jeg sætter ganske særlig Pris paa, at denne Sag ikke bliver slyt, saaledes som det ærede Medlems Meningsstælle, det ærede Medlem fra Grenaa (W. Dinesen), tilraadede. Jeg tror, at det daarligste, som kunde ske med denne Sag, er, at der ikke kommer noget ud af den, jeg tror, at vi først og fremmest bør se at komme til et Resultat (Høgsbro: Et fornuftigt Resultat!) Det skal være et fornuftigt siger det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds. Ja, selvfølgelig! Her tage vi os jo kun af det, der er fornuftigt, det ufornuftige er hanst fra Tinget, ikke at tale om Brøl og den Slags Ting, det kende vi jo slet ikke noget til i denne Sal. Jeg siger altsaa, at det, jeg særlig sætter Pris paa, er, at vi saa noget ud af denne Sag, og jeg er ikke saa doctrinær, at jeg vil lade mig afholde fra at komme til et Resultat, selv om det ikke ganske stemmer med min teoretiske Opfattelse af, hvad Grundloven kræver. Jeg frygter for, at de 137 kunne vi ikke sætte igennem, og jeg er for øvrigt, som jeg

ofte har siddet for, ingen Ven af denne pludselige stærke Forøgelse af Tingets Medlemsantal. En anden grundlovmæssig Udvej er at søge at komme til en Ændring i Grundlovens § 32, men jeg forudsætter, at der vil blive rejst forfælske Vanskeligheder mod nu at optage en Grundlovsændring, og det ærede Medlem fra Møens Udtalelse bekræfter jo, hvad jeg i saa Henseende har sagt. Det ærede Medlem sagde nemlig, at naar vi kom til en Grundlovsændring, saa burde vi medtage forfælske andre Ting foruden, altsaa særlig Forligsresultaterne fra i Foraaret, og der vil naturligvis ogsaa være andre Ting, som man kunde ønske at tage med. Jeg forudsætter altsaa, at der vil være forfælske Indvendinger mod at optage en Grundlovsændring, og af Hensyn dertil, og for at overvinde den Betænkelse, er det, at jeg henstiller, om man ikke kunde gaa den Omvej, om jeg saa maa kalde det, over for Grundloven at diskutere, hvorledes man kunde ønske, at Grundloven kom til at se ud paa det Punkt, og at man saa ganske praktisk ordnede det saaledes og saa overlod det til Fremtiden, naar Forholdene bleve gunstigere for en Grundlovsændring, endelig at fæstne dem. Naar man siger: Saa den Maade bør man ikke behandle Grundloven, saa siger jeg, at jeg tror, at Grundloven kan finde sig i det. Jeg tror ikke, det vilde være i virkelig Strid med Grundloven, om vi nu paa Basis selv af de 16,000, der staar i Grundloven, ordnede os saaledes, at Reglen blev 20,000. Jeg tror ikke, at Grundloven vilde tage Stade deraf. Hvis Befolkningens Tilvækst her i Landet var foregaaet ligelig i de forfælske Dele af Landet i Land og By, saa at Kredsen nu vare gennemgaaende blevne 4,000 Menneſter større, end den Gang Valgloven blev givet, tror jeg, at vi vilde have fundet Tilstanden særdeles grundlovmæssig. Jeg tror, at hvis Tilvæksten havde været nogenlunde ligelig, saa at vi nu kunde sige, at der var omtrent 20,000 i Gennemsnit i de forfælske Valgkredse, vilde ingen have tænkt paa de 16,000. Jeg skal vel erkende, at det ikke vilde være nogen særdeles god grundlovmæssig Tilstand, men hvis det er rigtigt, at vi vilde have fundet det grundlovmæssigt, hvis Befolkningens Tilvækst havde bragt os dertil, kunde det ogsaa være grundlovmæssigt at tilvejebringe denne Tilstand ved Lov. Jeg kan ikke tro, at Grundloven, om den nu tog sig et Blund paa sit grønne Dre, vilde have urolige Drømme, fordi vi behandlede dens 16,000 saa frit, at vi sagde: Nu lade vi, som der ikke er noget, der hedder Grundlov og 16,000 og sige simpelt hen, at der